

"אי אפשר להגדיר ולתמצת מלאך אלקים כזה במילים משלנו" - פותח הגרי"מ ש

שליט"א ואומר - "אולם אנו בקטנותינו נוכל לספר את מה שזכינו לראות בעינינו"

שיחה מיוחדת ל'העדה' מפי הגאון
הגדול רבי יעקב מענדל יאראוויטש
שליט"א חבר הביד"צ פעיה"ק מגדולי
רבני ק"ק תולדות אהרן על רבו כ"ק
הגה"ק ציס"ע אדמו"ר מתולדות אהרן
זצוק"ל | על המדרגות העצומות, על
יראת אלקים הנוראה, על מסירות
נפש עבור כל קוץ ותג, ועל ההשקפה
הטהורה, החינוך הטהור ועל מערכות
ישראל | תלמידו הגדול אשר הופקד על
ידו להורות ולהנחות את דור האברכים,
מחווה בפנינו את היסודות שמהם ניקח
דרך להנהגות אורחות החיים על טהרת
הקודש | שומר אמונים

אם הרב דומה למלאך

רטט עובר בלב כאשר מתקרב ובא יומא
הדילולא של האיש הגדול בענקים כ"ק אדמו"ר
הגה"ק מ'תולדות אהרן' זיע"א. כל אימת
שמתקרבים ובאים ימי החנוכה, עולה זכרון קדשו
ופועם בלבבות, מחריד ומרעיד, תובע ומבקש,
נוסך נטפי התעוררות. אנחנו אין אנו אלא
כאותם דגים השטים בים וצמאים לכל טיפת מים
הנשפעת עליהם מלעילא. גם אלו מתוכנו שגדלו
וקיבלו את רוחניותם ממנו, צמאים לשמוע כל
עובדה חדשה, ואכן המעיין אינו יבש אלא ממשיך
להשפיע עלינו עד בלי די.

אדעסקינן בקדשים, עובדין טבין מפום
תלמידהון דהאי גברא רבה, מי לנו גדול מתלמידיו
חביבו, ה"ה הגאון הגדול רבי יעקב מענדל
יאראוויטש שליט"א חבר בי דינא רבה דפעיה"ק
ומגדולי רבני ק"ק תולדות אהרן, שקיבל מלא
חפניים מרבו הגדול וזכה לדלות מן הבאר ההיא
אשר פני כל נשואות אליה ולהשקות את מעט
הצאן ולהרעיף עליהם טללי חיים.

לא בקלות עשינו את צעדינו אל בית הגאון
הגדול חבר הבד"ץ שליט"א. חרדה ופעילות
של כבוד התורה כבשו את ליבנו. סדר יומו של
הגאון הגדול חבר הבד"ץ שליט"א עמוס עד בלי
די להורות ולהנהיג למאות עדרי אברכים צעירים
ומבוגרים, ולדון ולשפוט בין דין לדין בשערין
כסאות למשפט בבי דינא רבא דארעא קדישא.
כמעט לא מצאנו פתחון פה בבואינו לבקשו
בחדרת קודש להקצות מזמנו היקר מפז כדי
לספר מעט מאוצרו הגדול.

אולם, גדולה חביבות המשברת את המחיצות
ודוחקת את הזמן, ואכן חיבה יתירה שמורה לו
להגאון הגדול חבר הבד"ץ שליט"א אל גליון
'העדה' - שופרם של רבותינו שליט"א, הבמה
המנחילה את אותם ערכי הקודש לצעירי הצאן
ואף מוסיפה חיוק לאלו אשר כבר גדלו ועשו
פרי. משום כך זיננו אנו חברי המערכת להתקבל
בטרקלינו ולשבוע מטוב אוצרו.

וכיון שנפתחים האוצרות, יורדת נהרה של
טוב לעולם כולו. רגשי געגועים עולים וגואים
בלבות הנוכחים כולם כאשר הגאון הגדול חבר
הביד"ץ שליט"א חוזר לאותם ימים נשגבים 'כימי

השמים על הארץ, כאשר אורו של כ"ק אדמו"ר
זיע"א זרח בלבבות.

אב ורועה נאמן

בזהירות ובחשש מה, אנו מבקשים הורמנא
מהגאון הגדול חבר הביד"ץ שליט"א, לשמוע
הימנו מעין 'הגדרה' על מהותו של רבו כ"ק
אדמו"ר זיע"א:

"אי אפשר להגדיר ולתמצת מלאך אלקים כזה

זכור אזכרנו עוד
בעת המלחמה
ביום הכיפורים, איך
שבאמצע תפילת
מוסף בעת אמירת
"ונתנה תוקף"
התחילה 'זעקת
מלחמה', הציבור
נבהל עד מאוד ולא
ידע לשית עצות
בנפשו, ואילו רבינו
זיע"א לא חלי ולא
מרגיש ונשאר לעמוד
על מקומו והמשיך
בתפילתו כאילו לא
ארע דבר

במילים משלנו" - פותח הגר"מ שליט"א ואומר -
"אולם אנו בקטנותינו נוכל לספר את מה שזכינו
לראות בעינינו. הלא את אשר התחולל בלבבו
הטהור אין בכח אנושי לשער ותאר, בדרגותיו
העצומות אין לנו השגה, אך את אשר ראינו
בעינינו, זאת נוכל לספר!

אנו, חברי המערכת תולים עיניים שואלות
ומבקשים לשמוע:

"דומה, שעיקר ההגדרה, מה שזכינו אנו
לראות, בהשגתנו, הוא היותו 'רועה נאמן'. הוא
נשא את משא החסידים על כתפיו כאב הנושא
את עול בניו על כתפיו. כך הרגשנו אנו תלמידיו
כלפיו. כבנים ממש.

רבנו זיע"א היה מקפיד להשתתף בכל שמחה
של אחד מתלמידיו. בשמחות נישואין היה
משתדל להופיע פעמיים, לסידור קידושין, ואח"כ
לקראת ה'מצוה טאנץ'. קשה לי עד היום לשכוח
את המעמדים המופלאים הללו, רבינו זיע"א היה
משקיע 'עבודה' עצומה בשמחת חתן וכלה. גם
בזמנים שרבינו זיע"א היה חלוש בכוחותיו לא
היה מוותר והיה מתאמץ בזה בכל כוחו.

לא רק בשמחת נישואין, אלא בכל שמחת
ברית מילה היה מטריח עצמו לכל 'וואך נאכט'
וכל שכן בעת ברית מילה.

באופן מיוחד חקוק בלבי ובדאי בלב תלמידיו
כולם, הנהגתו הנשגבה בקודש בעת כניסת הילד
ללימוד הא-ב. רבינו זיע"א היה 'מניח בחיקו' את
הילד ובעצמו היה שם את הדבש על האותיות,
ומקשיב בשים לב לקולו של הילד. הוא היה
מצווה עליו לברך בכוונה על הדבש ועונה אמן
על ברכתו. על אף עומס השיעורים הרבים שלמד
והטרדות בהנהגת העדה הקדושה, היה יושב עם
הילד ואומר עמו כל פסוק במתינות.

ההשקעה העצומה בצעירי הצאן

בשכנות לבית מדרשינו, בבתי נייטין היה דר
הגאון הצדיק רבי שמואל הומינער זצ"ל, כשהיה
רואה את המחזה המופלא של האבות הנוהרים
אל ביהמ"ד עם ילדיהם מעוטפים בטלית, היה
מתרגש עד מאוד ומביע את שמחתו העצומה,
באמרו: הנה רשעי הדור הציונים שר"י רוצים
לעקור את הכל, והנה אנו זוכים לראות במו
עינינו אבות המביאים את בניהם צאן קדשים
כדי לחנכם על טהרת הקודש, על דבר זה יש
לשמוח שמחה גדולה. - שמחה זו ראיתי אצל
רבינו זיע"א עין בעין.

את ההשקעה העצומה בצעירי הצאן היינו
רואים גם כן כאשר באו אליו נערי 'בר מצוה'.
רבינו זיע"א היה עומד על ידו של נער הבר מצוה
ומקשיב לברכות התפילין ועוזר לו בקשירת
הקשר, כל זאת אף בשנותיו האחרונות כאשר
היה חלוש מאוד, היה מתאמץ למעלה מכוחותיו
על מנת להדריכו ולחנכו על דרך הישר. ולאחר
תפילת שחרית היה מוסיף להקדיש עת מיוחדת
לדבר עם נער הבר מצוה ולהדריכו בדרך הישר
לכל ימי חייו. אברכים רבים העידו בפני - אומר
לנו בהתרגשות רבה הגאון חבר הביד"ץ שליט"א
- שאת אשר דבר עימם רבינו זיע"א אינם
יכולים לשכוח כל ימי חייהם. לדבריו הללו היתה
השפעה כבירה למשך כל ימי חייהם.

בראש המחנה.

**"אכן זכות קדושה היא
זו להעלות ולשנן את
כל הנושאים הנ"ל,
למען ידעו הדורות
הבאים על האיש
הקדוש שהתהלך
בתוכינו, ומי יתן
ויהיו הדברים נכנסים
בלבות צאצאינו.**

מיוחדת ונעלית. כפי הנודע העיד רבינו הזקן זיע"א בפני אחד מגדולי מעריציו ה"ה הגאון רבי אהרן כהן זצ"ל ראש ישיבת כנסת ישראל חברון, כי חתנו הוא רבינו זיע"א בקי באופן מיוחד בהלכות מעשרות ומקואות. הרה"ג ר' דוד פרנקל זצ"ל שהיה משמשו בקודש של מרן החזון איש זיע"א העיד כי פעם בעת שהלך עם מרן החזון איש אמר לו אודות רבינו זיע"א: רואה אתה את האברך הבא לקראתינו? האברך הזה הוא בקי בש"ס!

להעלות על נס את התמדתו העצומה של רבינו זיע"א:

"מי לנו גדול ממורי ורבי מרן רשכבה"ג רביה"ק בעל ה'יאל משה' מסאטמאר זיע"א, שעוד רבינו כ"ק אדמו"ר זיע"א למד בשיבתו עוד בעיר סאטמאר, ומרן העיד על התמדתו של תלמידו זה בימי בחרותו, והעלה בכתב בזה הלשון: "למד ויגע והתמיד בלימודו ות"ל כביר מצאה ידו ושם לבו להבין ולהשכיל דברי חכמים בטעם וסברא, ורגלו רגל ישרה, כדרכי ת"ח ההוגים בתורה ביראה טהורה, המוסיפין כח וגבורה, את נפשם להאמירה".

כידוע, מיד לאחר נישואיו לבתו של רבינו הזקן זיע"א נסע לארץ הקודש והיה דר בצפת ת"ו עיר מולדתו, שם היה לומד בהתמדה עצומה כשהוא מסתיר מעיני הבריות את הנהגתו, ואף היה מסתיר את הכל מעיני חותנו רביה"ז זיע"א, איש לא ידע את הנהגתו.

אולם אני בעצמי שמעתי מבעל המעשה ר' י. ש. שרבינו זיע"א התאכסן בביתו, והבית היתה דירה צפופה ולא ה' שם מקום מיוחד שיוכל רבינו להגות שם בלימודיו בליל שבת קודש כאוות נפשו הטהורה. מה עשה רבינו זיע"א? ישב במטבח הקטן, ושם למד בלי הפסק משך כל הלילה!

מחמת התמדתו הגיע רבינו זיע"א למדרגות עצומות בדיעת התורה.

בימי שהותו בצפת הגיע לשם מרן בעל החזון איש זיע"א, יחדיו היו הוגים בהלכות איסור והיתר וגם בענייני מצוות התלויות בארץ. בעניינים אלו היתה לרבינו זיע"א ידיעה

היות רבינו זיע"א 'רועה נאמן' במלא מובן המילה התבטא גם בעיתות צער ואבל, אז היה רבינו זיע"א מקיים בעצמו דברי חז"ל "צריך שיחלה עצמו עלי" כפשוטו. הגאון חבר הביד"ץ שליט"א נסחף בהתרגשות לאותם ימים מופלאים:

"מי יוכל לתאר את הכוחות העצומים שהשקיע רבינו זיע"א באברכים המקימים בית בישראל. לכל חתן היה זמן מיוחד להיכנס אל הקודש פנימה ורבינו זיע"א היה מדריך בכל העניינים ומעמידו על הדרך הישרה והנאמנה, למען יקים בית נאמן בישראל ויעמיד דורות ישרים מבורכים".

הגאון חבר הביד"ץ שליט"א מבקש בזה להדגיש הדגשה כפולה ומכופלת את הענין הזה, עליו הופקד בעצמו להורות ולהשיב לרבים דבר ה' זו הלכה, ולהשמיע שיעורים ופסקי ההלכה בארוחות והנהגות הבית לקדושה ולאורה של תורה:

"דכירנא בעצמי איך כלתה נפשו של רבינו זיע"א למען הענין הזה, והיה מרגלא בפומיה דרבינו זיע"א: אברך צריך שיהיה בקי בהלכות שבת ובהלכות שביד"ח ב, ואי אפשר להיות יהודי נאמן מבלי שידע הלכות אלו על בורין. ואף ציווה עלי ללמד שיעורין כסדרן בהלכות אלו ברבים".

מדרגות עצומות בידיעת התורה

מכאן עובר הגאון חבר הביד"ץ שליט"א

שלא ליטול ידידו לסעודה במשך כל ימות השבוע. וכן אם הזדמן לו לשמוע שם שמים יוצא לבטלה מפי איזה אדם, ה' נדעזעז ממש בכל איבריו פשוטו כמשמעו.

יראתו העצומה ניכרה עליו כבר מילדותו ממש, ובשכר זאת אכן זכה לסיעתא דשמיא עצומה.

שמעתי מפי איש נאמן - מעיד בפנינו הגאון חבר הבד"ץ שליט"א - כי בשנות ילדותו שה' עת מחסור ה', ריחמה עליו אשה אחת והציעה לו ביצה אחת לאכול, ראה רבינו - שה' אז ילד קט כנזכר - את הביצה ולא אבה לאכול, ואח"כ נודע שה' בה טיפת דם (בלוט"ס-טראפ). אותה אשה הציעה לרבינו ביצה נוספת, אך בראותו את הביצה לא אבה לאכול גם את זאת, ושוב נתגלה אח"כ שהיה בה טיפת דם. מכיון שכן, לא רצו לפתוח ביצה נוספת, אך אמו של רבינו ביקשה כי יאותו להביא ביצה נוספת (יצוין כי בימים ההם לא היו הביצים כ"כ בהישג יד...), ומיד בראות רבינו את הביצה אמר כי את זו יאכל, ואכן היתה כשרה ונקיה, ויהי לפלא!

כל מיני מסירות נפש בשבילך

אנו מבקשים לשמוע מעט על הקשר בין רבינו זיע"א לחותנו רבינו הזקן בעל ה"שומר אמונים" זיע"א.

הגאון חבר הביד"ץ שליט"א: רבינו זיע"א היה רגיל לחסות בצל חותנו רבינו הזקן זיע"א עוד משנות בחרותו. בהגיעו לפרקו בחר בו רבינו זיע"א כחתן לבתו הרבנית הצדקנית ע"ה והיה מתפאר בחתנו, כאשר רואים זאת במכתביו אליו שם פתח תמיד בלשון הזה "לכבוד ידיד נפשי הב' החתן", מה שאין מוצאים זאת במקומות אחרים לכתוב כזאת על חתן מאת מחותנו.

בנוגע לקביעת עת הנישואין, רצה רבינו זיע"א שתהי' החתונה בשוב הדעת, אך רבינו הזקן זיע"א ביקש להמלט לארה"ק שעה אחת קודם, ואנו מוצאים במכתב שכותב לו רבינו הזקן זיע"א בעת ההיא בזה"ל: "כי באמת כל מיני מסירות נפש שאני עוסק בענין זה הכל בשבילך", ועוד כותב לו "כי בוודאי אטו בשביל ידידי הייתי כייף ראשי ולבי להיות כאן - ולהשתתף עם אחינו הקדושים". ואח"כ כותב באידיש "דען מיין גאנצע נסיעת ארץ ישראל איז אלעס צוליב דיר" (כי הנה כל הנסיעה לא"י היא בגללך), ומכל זה תחזינה עינינו איך ראה רבינו הזקן זיע"א בעיניו הבדולחות כבר מאז את הנהגתו הקדושה של חתנו הוא רבינו זיע"א.

אמונת אומן

לאחר הדברים מופלאים שזכינו לשמוע, מחווה לנו הגאון הגדול חבר הביד"ץ שליט"א, כי על כולנה עולה הענין העיקרי אותו השריש רבינו זיע"א בליבות חסידי; ענין האמונה הפשוטה. ובפרט בעיתות מלחמה בהתגשע מוסדות עולם. הגאון הגדול חבר הביד"ץ שליט"א נענה לבקשתנו ומעביר לנו מזיכרונותיו: הרבה מאתנו זוכרים את הזמנים הקשים בעת שהיתה מלחמה בארץ ישראל בשנת תשכ"ז,

כן ידוע לי, שכאשר קיבל פעם מרן רביה"ק מסאטמאר זיע"א סכום כסף גדול למטרת צדקה, חילק את הכסף בין מוסדותיו בארה"ב ובארץ הקודש, אך על חלק מהכסף אמר: "אינכם יודעים כי יש לי בארץ ישראל המוסדות של תלמידי הרבי מתולדות אהרן?"

אופן לצער את רבו הגדול. משראה אחר כמה ימים כי לא שבה אליו ראייתו, התבודד בפינה אחת, ובכה אל השל"ת שירפאהו רפואה שלימה, ולימים סיפר לא' מנכדיו אשר מאז שבה אליו ראייתו כאחד האדם, וקיבל חוש הראות במתנה בכח התפילה והאמונה האיתנה בהש"ת.

ואם בענין חוש הראות של רבינו אנו עוסקים, מעלה בפנינו הגאון חבר הבד"ץ שליט"א כי ראש לכל צריך ללמוד מגדול זהירותו בשמירת העינים בטהרה מופלגת, ומזכיר את העובדה המופלאה שגם בהיותו ילד קטן מאוד, בהיותו דר בעיר הולדתו צפת ת"ו ה' שומר את עיניו באופן מפלא, וראו כולם כי ילד זה עדין לגדולות.

ועל היראת שמים העצומה של רבינו זיע"א יכלה הזמן מלספר.

כאן אכן המקום להדגיש עד כמה היה רבינו זיע"א מדקדק מאוד מאוד על כל קוץ ותג בהלכה, ובאם אירע בשוגג או אפי' באונס שאירע איזה מכשול ואפי' בנדנד קל, ה' קונס עצמו באכילתו

ואנו מוצאים לימים את רבינו הגה"צ המפורסם רבי ישראל יצחק רייזמאן זצוק"ל חבר הביד"ץ פעיה"ק, שהוא מפציר ברבינו זיע"א לכהן כחבר הביד"ץ, באשר מוצא סימוכין להפצרתו במכתב רבו של רבינו - ה"ה הגה"צ רבינו יהודה ראזנער מסעקלהיד זצוק"ל הי"ד המעיד עליו באחת מן התעודות שהעניק לו בזה"ל: "יוסף דעת ולקח טוב, יוסף חכמה ומדע, טעם זקנים יקח ובינת נבונים ממנו לא תסתתר, וחפץ ה' בידו יצליח". באמרם כי כוונת מילותיו היא, שיהיה רבינו זיע"א למורה הוראה בישראל. ואת זאת כתב עליו הגה"צ מסעקלהיד זצוק"ל הי"ד כבר בשנות בחרותו.

צדיק מושל ביראת אלקים

כיון שמגיע הגאון חבר הביד"ץ שליט"א לשוחח על התמדתו של רבינו זצוק"ל מימי בחרותו, הרי הוא מספר את אשר שמור באמתחתו סיפורים מופלאים מהנהגתו ועבודת הקודש המיוחדת שלו:

רבינו זיע"א סיפר לנו כי בהיותו בחור בשנים הנהיג עצמו אשר כל דבר שהי' צריך, לא הי' מבקש מאיש רק פנה באמונה תמימה להשי"ת, אשר קרוב לכל אשר יקראוהו באמת. ונציין על זה ב' סיפורים, האחד ברוחניות והשני בגשמיות. ברוחניות - במלאות לו י"ד שנה לא ביקש עזרת מי בלימודו, והחליט בנפשו שאם יקשה לו דבר-מה, כבר יגיע בעצמו אל הפתרון הנכון. ויהי בעת לימודו כשהתקשה באיזה ענין, הי' משאיר זאת על לאחר שמונה עשרה. בהגיעו לתפילת י"ח בברכת "אתה חונן" היה מתחנן אל השי"ת בדמעות, למען יאיר עיניו בתורתו הקדושה, ואח"כ "האט זיך שוין גילערנט גאר אנדערש" כלשונו, (כבר הלך הלימוד באופן אחר לגמרי מאוד נעלה).

בגשמיות - פעם אחת בימות הקור הלך ברחובות עיר, השלג הי' גבוה על הארץ והנכרים כדרכם היו משחקים וזורקים חתיכות שלג על צעירי בני ישראל, והנה חתיכה אחת גדולה נכנסה לעינו של רבינו! תיכף ומיד חס רבינו זיע"א שמאבד ל"ע את חוש הראות, אך לא רצה בשום

הסכנה ריחפה על ראש כולנו ר"ל, ומה גם שביט מדרשינו קרוב מאוד ל"כרך מנדלבוים" שהי' שם הגבול. רבינו זיע"א קיבץ את כל הקהילה, והתייצבו כולם למטה בקומת קרקע בפחד גדול, והי' רבינו זיע"א מרגיע את כולם, מנער ועד זקן, והשריש בהם מתיקות האמונה באופן נעלה שנחרט בלב כל אחד ואחד גם עד זקנה ושיבה.

זכור אזכרנו עוד בעת המלחמה ביום הכיפורים, איך שבאמצע תפילת מוסף בעת אמירת "ונתנה תוקף" התחילה 'זעקת מלחמה', והיו מכריזים ברחובות לרדת ולהתבצר ב'מקלטים', הציבור נבהל עד מאוד ולא ידע לשית עצות בנפשו, ואילו רבינו זיע"א לא חלי ולא מרגיש ונשאר לעמוד על מקומו והמשיך בתפילתו כאילו לא ארע דבר. אולם, לפני תפילת נעילה נשא רבינו דרשה של חיזוק, לרומם את רוח הקהל, להתחזק באמונת אומן ואשר ק-ל גדול ה' ומציל את הבוטח בו.

בעת מלחמת עיראק בשנת תשנ"א, בעת שנמס כל לב והי' למים מפחד האויב, שרגשו וחלו כל עמי הארץ, ועל אף ההוראות והאזהרות ללבוש 'מסכות' ולהשים חומר על הדלת וכדו', לא זז רבינו זיע"א כמלוא נימה מבטחונו בהש"ת וכמעט שלא עשה כלום מהנ"ל

לא הוא ולא עדתו, אלא ציוה להאמין באמונה איתנה בהש"ת, והי' עורך את שולחנו הטהור תמידין כסדרן, ובעוד שהרבה מן האבות היו פוחדים לבוא, אך הילדים באו בלא פחד...

ובעת ההיא היו כל שיחותיו של רבינו מלא באמונה ובטחון, מילין מתוקין כדובשין וערבים לחיך כל שומע, איך שהבוטח בה' חסד יסובבנו, והיו הדברים מאירים את הלב ומשמחים את הנפש.

זוכרני ובודאי זוכרים זאת היטב כל הנוכחים באותו ליל שב"ק באמצע שמר"ע כשהושמעה 'זעקת מלחמה' והי' פחד גדול בכל בית הכנסת, ומיד אחר התפילה עלה רבינו זיע"א ונשא את דברו בפני כל הציבור, איך מוטל על כולנו להתחזק באמונה ובטחון פשוטו כמשמעו, וכך המשיך בדיבורים מתוקים וערבים, עד שהורגש הקלה של ממש, והי' נראה בפני כל הנאספים איך נהפך לבבם לשמוח בהש"ת ולהסיר דאגה מלבם.

כן לא הסכים רבינו זיע"א לבטל שום לימוד של הת"ת, ואף לא הלימודי ערב של ילדי החמד לא רצה לבטל בשום אופן, ואמר שאין לפחד לחוש כלל, ואף הוסיף ואמר כי "הוא לוקח אחריות על כל אחד".

ויהי ככלות המלחמה, בחודש אדר אשר נהפך מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב, הי' רבינו הולך הלך ובכה באמרו "האם לזה חיכינו, האם לזה ציפינו", כי הי' מצפה ומייחל תמיד לביאת משיח צדקינו, ובפרט בעת הזאת אשר מלכויות מתגרות זו בזו, וכאומרם ז"ל "בזמן שהמלכויות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח".

כל ימיו הי' רבינו משריש את האמונה הטהורה והבטחון בפשטות בהש"ת, וכן עד סוף

ימיו, למען תהיה תקות הגאולה מושרש אצל כל אחד ואחד, ועל אף שהי' בקי בנגלה ונסתר לא הי' זז מן הפשטות, וכל דבריו ב'מאמעי- לשון' לחזק הפשוטי עם ב"ג עיקרים, בתקות הגאולה ובאמונת ביאת המשיח, באמונה פשוטה ובתמימות בלי גבול, בכל זמן ועידן.

עוד יזכר לנו איך בזמן חג הפסח, חג האמונה, בליל התקשך החג הי' מאריך רבות בזה, להשריש ולנטוע בלבבות את האמונה הטהורה בצור העולמים ב"ה וב"ש. וכן שמעתי מל"ק אדמו"ר שליט"א שאמר לי שהאמונה שהשריש בשביעי של פסח ראו עין בעין שנובע ממנו אמונה פשוטה בכל רמ"ח איבריו ובכל סס"ה גידיו באמירת השירה ורקידותיו הזכות אשר באו ונקבצו מכל קצווי העיר לחזות בעבודתו הקדושה בעת ההיא.

בראש המחנה במערכות הקודש

סופרי המערכות מבקשים מהגאון הגדול חבר הביד"ץ שליט"א לגולל מעט ממלחמת רבינו זיע"א למען החינוך הטהור ונגד הציונות והבחירות השמטאות.

הגאון הגדול שליט"א חבר הביד"ץ: "אכן בפרט זה, ראוי להאריך ולהרחיב, באשר היא הוראתו לדורות, ובפרט בזמנינו אשר עלה הפורץ בכמה נתיבים, ועלינו להתחזק וללכת בדרכי רבינו זיע"א, כמאמרו"כ שמע בני מוסר אביך, ולקדם את פני הרעה.

כבר בשנת תש"ט אנו מוצאים את רבינו זיע"א בחותמו הטהור ביחד עם דיני הביד"ץ דהעדה החרדית, הגאונים הצדיקים רבי זעליג ראובן

בענגיס - הגאב"ד, ראשי הבית דין רבי פנחס עפשטיין, רבי דוד יונגרייז, רבי ישראל יצחק רייזמאן, רבי ישראל זאב מינצברג, וכן כ"ק האדמו"ר רבי מרדכי חיים מסלאנים, וזאת על אף היות רבינו צעיר מאוד לימים (בשנות ה' לחייו).

גם בשנת תש"א חתם רבינו במכתב מיוחד מהגה"ק רבי מרדכי חיים סלאנים זצוק"ל יחד עם הגאון הגדול רבי מרדכי הערים ז"ל להזהיר ולהזהר שלא ישתתפו בבחירות האסורות, וז"ל: "לכן הננו באנו להזהיר כי כל מי שישתף ויקח חבל בבחירות אסורות אלו, ידע כי בנפשו ונפש בניו וב"ב הוא קובע, כי מתחבר הוא על ידי זה עם עוקרי תוה"ק רח"ל ומשתתף עם המורדים במלכות שמים בריש גלי ונושא באחריות על חילול שמו, וכבר אמרו חז"ל אין מקיפין בחילול השם ויהי כוונתם של אלו איך שיהי".

ואמר אז רבינו זיע"א, כי על אף היותו צעיר לימים, בא על החתום בזה, מפחדו מפני חילול ה' אשר רבים וטובים נכשלו בזה, ולכן לא השגיח על היותו צעיר ולא בא בשנים.

בשנת תשס"ו, עת בירר רבינו הק' בעל ויואל משה מסאטמאר זיע"א הגאב"ד פעה"ק את חומר האיסור להשתתף בבחירות, ועסק

בזה במסירות נפש, ורבים וטובים וגדולים היו משחירים את פני מרן זיע"א על כך, שבת אז רביה"ק מסאטמאר זיע"א בשב"ק פרשת מטות- מסעי בעיר בני ברק ת", ונשא אחת מדרשותיו החריפות ביותר נגד הבחירות הטמאות. באותה שבת, סגר כ"ק האדמו"ר זצוק"ל את בית המדרש ונסע עם כל אנ"ש להיות בצל רבו רביה"ק מסאטמאר, וצעדו זה של רבינו עורר רושם עצום. והי' מתבטא אז מרן רביה"ק מסאטמאר על רבינו: "לעולם לא אשכח מה שעשיתם עבורי, ואזכור לכם זאת לטובה בזה ובבא".

כן ידוע לי, שכאשר קיבל פעם מרן רביה"ק מסאטמאר זיע"א סכום כסף גדול למטרת צדקה, חילק את הכסף בין מוסדותיו בארה"ב ובארץ הקודש, אך על חלק מהכסף אמר "סכום זה הוא למוסדות שלי בארץ הקודש", והיו אנשי תמניה ושיילין ליה על איזה מוסדות כוונתו, ויען ויאמר "אינכם יודעים כי יש לי בארץ ישראל המוסדות של תלמידי הרבי מתולדות אהרן?"

בכל מערכות ישראל להציל עשוק - נפשות ישראל הטהורות - מיד עושקו - שלטון הערץ של הציונים שר"י - הי' רבינו זיע"א מתייצב בראש הלוחמים, והי' נושא דבריו בלהבות אש. משניסו להניאו מכך מפחד המציק כי מקורביו יראו מאוד מהרשעים העולים לחולל את הגרוע מכל, נענה רבינו זיע"א ואמר: אלמלי היה לו לאברהם אבינו ע"ה יועצים כאלו, לא הי' משליך עצמו לכבשן האש לקדש שמו ית'. ות"ל כביר מצאה ידו ומאמצי עשו פרי להפליא, שנתבטלה הגזירה.

הנסיון הגדול ותיקון הדור

כאן מורה לנו הגאון חבר הביד"ץ שליט"א

פעייה"ק ויזכה לראות בשוב ה' לציון ברחמים, אמר. ועוד כתבו שם: "דעו כי האחריות גדולה וכל הנוגע בהעדה החרדית לרעה, כנוגע בבבת עינו וגדול עונו מנשוא".

הכנה לימי האורה

לסיום הדברים, זוכים אנו לדברי שבח מיוחדים על מלאכת הקודש בהוצאת גליוני 'העדה' ברוב פאר והדר. הגאון שליט"א מציין בפנינו את גודל הנחיצות שבדבר בכדי לעמוד בפרץ נגד שאר כתבי העת המלאים הרס וארס, וכי גם בנושא בוער זה ה' רבינו ז"ע מתייצב בעוז ומביע דעתו הקדושה תמיד נגד כתבי העת השונים, וכבר משחר נעוריו ה' מואס בהם - כך יסופר אשר בבחורות ביקר אצלו קרוב אחד והביא אתו סתם 'ספר לקריאה', ותיכף ומיד זרקו רבינו החוצה, ורק אחר כך חזר לשיבה להמשיך בלימודיו.

את שיחתו עימנו מסיים הגאון הגדול חבר הביד"ץ שליט"א בעובדה הקשורה לזמן הסתלקותו של רבינו ז"ע"א, וענינו דיומא כהכנה לימי החנוכה הבאים לקראתנו לשלום:

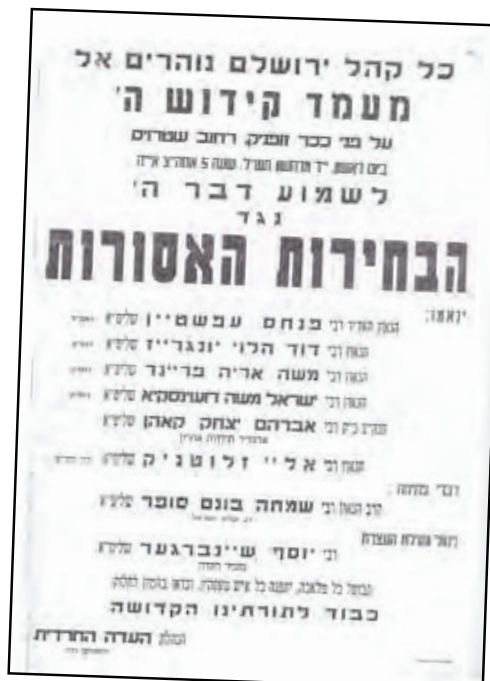
"אכן זכות קדושה היא זו להעלות ולשנן את כל הנושאים הנ"ל, למען ידעו הדורות הבאים על האיש הקדוש שהתהלך בתוכינו, ומי יתן ויהיו הדברים נכנסים בלבבות צאצאיו.

"והנה באים לפנינו ימי החנוכה הבעל"ט, וגם ראוי להזכיר את גודל עבודת הקודש שהשקיע רבינו זצוק"ל בשעת הדלקת הנרות הק', שהיה משריש מאד בתלמידיו על ההארות הגדולות היורדות משמים בימי החנוכה, וידענו עובדא עוד מימי בחורותו עת למד בסעקלהיד אצל הגאון המפורסם רבי יהודה סג"ל ראזנער זצוק"ל, לא ה' מספיק בידי הבחורים לקנות כל אחד שמן זית להדליק נר חנוכה, והיו התלמידים כולם יוצאים ידי חובת נר חנוכה מהגה"צ בסעקלהיד ראש הישיבה, אולם רבינו שנודע במסירות נפשו לכל דבר-מצוה, ואפילו בדברים שאין מחוייבים בהם מעיקר הדין, היה מתאמץ למעלה מכוחותיו והשיג כל הדרוש להדלקת הנרות בעצמו, והיה הוא היחיד מבין כל תלמידי הישיבה שהדליק הנרות בפני עצמו, וכך היה יושב כשעתיים תמימות בכל לילה מלילות החנוכה, והיה מוזיל ללא הרף דמעות שליש מול הנרות הקדושים שיזכה לאור התורה - וכמעשהו בנעוריו כך מעשהו עד עת זקנה ושיבה שה' מוסר נפשו להדלקת הנרות ולהשריש בתלמידיו האור הגדול היורד משמים לעת זאת.

"ואכן נס החנוכה הריהי על נצחון מלחמת החשמונאים הכהנים מול המתיונים; יעקב אבינו לא מת, ומה זרעו בחיים אף הוא בחיים. תקוותינו איתנה לגורא עליה, שזכותו הגדול יעמוד לנו שנוכל להמשיך לעמוד כחומה בצורה מול מבקשי נפשינו, ושיהיה לנו למליץ יושר בגנוי מרומים שנוכל לעמוד איתן נגד הנסיונות הקשים ומרים, למען נוכל לעבדו שכם אחד כל הימים, להתחזק ולהתקיים בדרכו הצרופה, וזכותו תגן עלינו ועל כ"י, עדי נזכה לביאת גואל צדק בב"א.

מצרכים אשר הם בהשגחת רבותינו הגאונים שרי התורה הביד"צ של העדה החרדית בפעייה"ק תבנה ותכונן האחראים לכל היוצא מתחת ידיהם בלי פקפוק ואף למהדרין. וכל הנותן יד ועוזר לקיום העדה החרדית נעשה שותף לקיום היהדות

להעלות על נס את מלחמתו הגדולה של רבינו ז"ע למען טהרת הקודש, שהיה לוחם על כך בעוז גם בתקופות קשות ביותר, והשריש מסירות נפש גדולה שלא ליקח שום סיוע ממקורות זרים, ואף גם בצוואתו לדורות חרט זאת בעט ברזל, שם כתוב לאמר: "כתיב נתת ליראיך נס להתנוסס מפני קושט סלה, שהנסיון הוא שיה' ארה"ק בידי מינים ואפיקורסים, אשר רוצים לכלות את הקודש וזהו תיקון הדור שלא להתפתות להם ולא יה' לנו שום שייכות עמהם ולא ליקח כסף מהם ועליהם נאמר הלא משנאיך ה' אשנא".

בסוף ימיו אנו מוצאים במכתב שכ' בשנת תשנ"ג, איך מצוה לעמוד איתן נגד רוחות זרות ולהתייצב לימין החינוך הטהור: "הנני לבקש מכל חברי בית מדרשינו למען החינוך הטהור דחופה להתחזקות למען החינוך הטהור והקדוש מהשפעות הזרות של השלטון; זכות הגדול של לימוד התורה על טהרת הקודש תגן על כל המשתתפים והמתחזקים לראות דורות ישרים ומבורכים".

והיה מרגלא בפומיה כי הגם שאין רואים הקלקול תיכף ומיד בשעת מעשה, אך גם בעיה"ק צפת"ו ה' כך, שבתחילה לא גילו את כוונתם הזדונית, אך ברבות הימים נהפכה הקערה על פיה ר"ל כאשר ראו כולם בעוה"ר.

כידוע - מדגיש בפנינו הגאון חבר הביד"ץ שליט"א - היה רבינו זצוק"ל תמיד ראש וראשון לצאת בראש מלחמות ה' במערכותיה של ירושלים עיה"ק, בכל המערכות של 'חיטוי שכבי' 'חילולי שבת' ר"ל ויתר מערכות ישראל, ה' רבינו בראש הלוחמים, ביחד עם רבותינו מריהו דארעא קדישא והביד"צ העדה החרדית, והזהיר תמיד לבלי לנטות זיז כל שהוא ימין ושמאל, מכל אשר יורוך.

הגאון שליט"א מפנה אותנו אל קול-קורא מיוחד שבו היה רבינו בחותמי שמו עם גדולי הדור זצוק"ל, כאשר היו שניסו לחבל במערכות הכשרות דעתנו בשנת תש"ט: "כל יהודי שומר תורה ומצוה יזהיר לבני ביתו שידעו לזהר בקנותם כל מיני מצרכים להקפיד לקנות